

Contrast

Ludovica Mosca i Manel Camp, piano.
Rameau, Couperin, Bach, Scarlatti.
Edicions Albert Moraleda.

Manel Camp i Ludovica Mosca són dos destacats músics —em resisteixo a limitar-los en l'estricta segment de pianistes— que al llarg de les seves trajectòries han demostrat una voluntat de traspassar lúcidament els límits dels camins massa fressats.

Amb una producció formalment molt plural —Manel Camp— i amb una dedicació molt inquieta a l'estudi de la música barroca —Ludovica Mosca—, en aquest disc han ajuntat els seus delers artístics per confegir un producte atípic, trencador i alhora suggestiu.

Es tracta de situar pàgines bellíssimes del barroc més estricte —Bach, Scarlatti, Rameau, Couperin—, en un nou context significat per la incorporació de components bàsicament jazzístics i també d'altres entroncats en el classicisme popular de qualitat del nostre segle —estàndards.

La tasca no resulta fàcil i el perill de caure en lleugereses i en frivolitats era

massa evident. Tan evident com la suggestió que ofería a dos músics permanentment insatsfets, la creativitat que podia suposar la seva idea. En aquest disc hi ha, sota l'aparença d'un tractament lliure —el joc d'improvisacions és remarcable—, un treball molt calculat, molt rigorós, a fi de no traïr les essències de la música barroca ni, alhora, pertorbar un clímax de renovació i d'aportació personal molt individualitzada.

El resultat és un producte radicalment diferent que segons les característiques de l'obra reïx més o menys pel que fa als objectius establerts, que ens ofereix realment una nova dimensió de la música barroca, més propera i menys encotillada, sense perdre però l'encant de les seves essències melòdiques i harmòniques.

És un disc que a la fi deixa un cert regust especial, com inquietant i que demana un aprofundiment, potser fins i tot més agosarat en una línia que ni molt menys ha tocat fons. ● J.C.C.